

Η πεισματώδης αντίσταση της Πύλης στις αυστρωσικές προτάσεις οφειλόταν εν μέρει στη συνηθισμένη της εχθρότητα προς τις παρεμβάσεις, ειδικότερα, όμως, στην προσδοκία της ότι οι Δυνάμεις δε θα ήταν σε θέση να δράσουν από κοινού.

Ο σουλτάνος έκανε τα πάντα για να πείσει τον Γάλλο πρεσβευτή Constans ότι οποιαδήποτε ξένη παρέμβαση στο σύστημα απονομής της δικαιοσύνης θα ήταν θρησκευτικό ζήτημα, κάτι που θα συνεπαγόταν κινδύνους τόσο για τον ίδιο όσο και για την Αυτοκρατορία.

Ο Γερμανός πρεσβευτής, στρατάρχης von Bieberstein, ήταν σταθερά αντίθετος στην πίεση που ασκούσαν για τις μεταρρυθμίσεις. Ο Ιταλός πρεσβευτής ήταν ηττοπαθής ενώ, από την άλλη, ούτε ο Ρώσος ούτε ο Αυστριακός εκπρόσωπος επεδείκνυαν ιδιαίτερη αυτοπεποίθηση. Ο Pallavicini ενδιαφερόταν πολέ περισσότερο να εξασφαλίσει από το σουλτάνο, με τη βοήθεια της Γερμανίας, τα δικαιώματα για την επέκταση του σιδηροδρόμου από το Ούβατς στη Μιτροβίτσα, η Γαλλία πάλι έδινε προτεραιότητα στα οικονομικά της συμφέροντα και όχι στις μεταρρυθμίσεις στη Μακεδονία.

Σε μια συνάντηση των πρεσβευτών στις 5 Φεβρουαρίου, αν και όλοι παραδέχθηκαν ότι διέθεταν εξουσιοδότηση να υπογράψουν διακοίνωση σε σχέση με τις προτεινόμενες μεταρρυθμίσεις στο χώρο της δικαιοσύνης, δεν έδειξαν κανένα ενθουσιασμό να το πράξουν. Ο Γερμανός πρεσβευτής υπέδειξε, στη συνέχεια, να προτείνουν οι πρεσβευτές στις κυβερνήσεις τους την αναστολή του αιτήματος για μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος, με την προϋπόθεση ότι η σχετική οθωμανική επιτροπή θα υπέβαλε αναφορά για την πρόοδο της στην Οικονομική Επιτροπή και ότι οι ξένες εντολές θα ανανεώνονται.

Ο Ο' Connor είχε αποφύγει να αναλάβει οποιαδήποτε πρωτοβουλία. Απέδιδε μικρή σημασία στις μεταρρυθμίσεις στο χώρο της δικαιοσύνης. Αντιθέτως απέδιδε πολύ μεγαλύτερη σημασία στα σχέδιά του για την ενίσχυση της χωροφυλακής. Τα σχέδια του Ο' Connor είχαν ελάχιστη ή καμιά απήχηση στις άλλες Δυνάμεις. Ο Aehrenthal και ο Ισβόλσκι θεωρούσαν ότι η εφαρμογή τους θα απαιτούσε πολύ χρόνο και ότι θα ήταν καλύτερο να πειστεί η Πύλη να θέσει σε εφαρμογή τα σχέδιά της για στρατιωτικές μονάδες ταχείας επέμβασης. Επιπλέον, τα σχέδια για τη χωροφυλακή θα προκαλούσαν ενοχλητικά οικονομικά προβλήματα. Τελικά, η θέση των ξένων αξιωματικών, εφόσον τους δίνονταν εκτελεστικές αρμοδιότητες, θα γίνονταν αντικείμενο αμφισβήτησης, η ευθύνη για τη καταστολή των ανταρτικών σωμάτων ανήκε στην οθωμανική κυβέρνηση και δεν ήταν θεμιτό να μετατεθεί η ευθύνη αυτή σε Ευρωπαίους αξιωματικούς. Εξάλλου ούτε η Αυστρία ούτε η Ρωσία ευνοούσαν την άλλη βρετανική πρόταση, να γίνουν έντονες παραστάσεις στις τρεις

Η εκχώρηση της σιδηροδρομικής γραμμής της Μιτροβίτσας

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 19:26 -

βαλκανικές πρωτεύουσες. Προτιμούσαν να περιμένουν μέχρι την άνοιξη, για να δουν αν τα σώματα θα ανέπτυσαν δραστηριότητα και πάλι.